

Sygn. akt III CNP 36/17

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa W.G. i Z.P.
przeciwko D.C.
o ochronę własności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 maja 2018 r.,
na skutek skargi powodów
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 9 grudnia 2015 r., sygn. akt II Ca [...] /15,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 grudnia 2015 r. Sąd Okręgowy w K. w sprawie o ochronę własności zmienił w niewielkiej części zaskarżony, oddalający powództwo, wyrok Sądu Rejonowego [...] w K. z dnia 11 czerwca 2015 r.

Od wyroku Sądu drugiej instancji powodowie wnieśli skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, wskazując, że orzeczenie narusza art. 140, 143 i 144 k.c. przez błędną wykładnię pojęcia „przeciętna miara wynikająca ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych”. Zarzucili również naruszenie prawa procesowego, nie precyzując jednak konkretnego przepisu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., odczytywanym łącznie z art. 417¹ § 2 k.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje wtedy, gdy przez wydanie prawomocnego wyroku niezgodnego z prawem stronie wyrządzona została szkoda. Skarżący nie uprawdopodobnili wystąpienia szkody spowodowanej wydaniem zaskarżonego orzeczenia, a także - wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. - nie wykazali przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. Oba wymagania mają charakter konstrukcyjny, nie poddają się zatem procedurze sanacyjnej, a skarga dotknięta brakiem w tym zakresie podlega odrzuceniu *a limine*.

Tylko na marginesie należy wskazać, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się jednolicie, iż niezgodność z prawem w rozumieniu art. 424¹ k.p.c. w związku z art. 417¹ § 2 k.c. ma charakter kwalifikowany i zachodzi tylko wtedy, gdy przy wydaniu orzeczenia dopuszczono się rażąco błędnej wykładni prawa lub rażąco niewłaściwego zastosowania prawa w zakresie regulacji istotnych i nie uzasadniających odmiennych ocen (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 2006 r., I CNP 33/06, OSNC 2007, nr 2, poz. 35, i z dnia 13 grudnia 2007 r., I BP 36/07, OSNP 2009, nr 3-4, poz. 36, oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2007 r., III CNP 37/07, OSNC 2008, nr 7-8, poz. 94).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

at